

ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ.2526

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ.2536 (ฉบับ 3) พ.ศ.2539

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ.2526"

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างของส่วนราชการ

ข้อ 3. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2525 เป็นต้นไป

ข้อ 4. ให้นยกเลิก.-

(1) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ.2512

(2) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2513

(3) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517

(4) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2521

(5) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2521

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือความตกลงอื่นใดในส่วนที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 5. ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ไม่ว่าจะอยู่ในส่วนกลาง ในส่วนภูมิภาค หรือในต่างประเทศ

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจากเงินงบประมาณราชการ

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำ โดยไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้

"ลูกจ้างชั่วคราว" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือมีกำหนดเวลาจ้าง แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการจ้างต้องไม่เกินถึงประมาณ

"เวลาทำงานปกติ" หมายความว่า เวลาทำงานของทางราชการ หรือเวลาอื่นใดที่ส่วนราชการเจ้าของงานกำหนดให้เป็นเวลาทำงานปกติ

"วันหยุดประจำสัปดาห์" หมายความว่า วันอาทิตย์ หรือวันอื่นใดที่ส่วนราชการกำหนดขึ้นเพื่อความเหมาะสมตามลักษณะของงาน ส่วนราชการใดจะกำหนดวันหยุดประจำสัปดาห์เพิ่มขึ้นอีก 1 วันก็ได้

"วันหยุดพิเศษ" หมายความว่า วันหยุดที่ทางราชการประกาศเป็นวันหยุดราชการ นอกจากวันหยุดประจำสัปดาห์

"ค่าจ้างอัตราปกติ" หมายความว่า ค่าจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง รวมถึงเงินพิเศษเกี่ยวกับการสู้รบ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างส่วนราชการปฏิบัติงานปกติ

"ค่าจ้างรายเดือน" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายเดือน รวมถึงเงินพิเศษเกี่ยวกับการสู้รบ

"ค่าจ้างรายวัน" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายวันในวันทำงานปกติ รวมถึงเงินพิเศษเกี่ยวกับการสู้รบ

"ค่าจ้างรายชั่วโมง" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายชั่วโมงในวันทำงานปกติ รวมถึงเงินพิเศษเกี่ยวกับการสู้รบ

"ค่าจ้างนอกเวลา" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง เนื่องจากต้องปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติ

"ค่าจ้างในวันหยุด" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง กรณีสั่งให้ปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ

"ค่าอาหารนอกเวลา" หมายความว่า ค่าอาหารนอกเวลาที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างรายเดือนเนื่องจากการปฏิบัติงานนอกเวลา หรือปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ

"เงินช่วยเหลือ" หมายความว่า เงินช่วยเหลือค่าที่พักของลูกจ้างที่จ่ายใน การมีลูกจ้างถึงแก่ความตายในระหว่างบริหารการ

"ท้องถิ่นอื่น" หมายความว่า จังหวัดอื่นในมิใช่จังหวัดซึ่งเป็นสถานที่ทางปกติ

"ศึกษา" หมายความว่า การเพิ่มทุนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัย ตาม หลักสูตรของสถานการศึกษา หรือสถานวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการขึ้น และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนําก่อน เข้าศึกษาและการฝึกอบรม หรือการงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

"ฝึกอบรม" หมายความว่า การเพิ่มทุนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมสัมมนา หรือการปฏิบัติงานโดยไม่มี การรับปริญญา หรือประกาศนียบัตร วิชาชีพตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการขึ้น และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนําก่อน เข้าฝึกอบรม หรือการงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม หรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

"งาน" หมายความว่า การเพิ่มทุนความรู้ หรือประสบการณ์ด้วยการสังเกตการณ์

"ปฏิบัติการวิจัย" หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้นั้นมาใช้ประโยชน์ ของสถาน หรือหน่วยงานโดยตรง แต่ไม่รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝึกอบรม

"ปี" หมายความว่า ปีงบประมาณ

ข้อความทั่วไป

ข้อ 6. ห้ามส่งลูกจ้างไปปฏิบัติงานนอกท้องถิ่นอื่น เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือจำเป็นต้อง ใช้ความรู้ ความชำนาญพิเศษ หรือความไว้วางใจในลูกจ้างนั้น ๆ และไม่ว่าจะจ้างในท้องถิ่นอื่น

ข้อ 7. การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติ หรือการปฏิบัติงานในวิเศษพิเศษประจำสัปดาห์ หรือในวิเศษพิเศษ ซึ่งจะต้องจ่ายค่าจ้างนอกเวลา หรือค่าจ้างในวิเศษพิเศษหรือค่าอาหารนอกเวลา ให้กระทำในกรณีที่จำเป็นและรีบด่วน โดยมีคำสั่งของผู้มีอำนาจเป็นหลักฐาน

ข้อ 8. การจ้างลูกจ้าง การขอเพิ่มค่าจ้าง และการจ่ายเงินอื่นใดตามระเบียบท้องถิ่น ลูกจ้างของส่วนราชการที่อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือที่ ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

"ข้อ 8. หัก การเบิกและการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกและการจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันโดยสุจริต

ข้อ 9. ส่วนราชการใดจำเป็นต้องมีระเบียบหรือข้อบังคับเป็นการภายในซึ่งบังคับหรือ
บังคับระเบียบนี้ให้กระทำได้ แล้วแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ

ข้อ 10. ในกรณีที่ส่วนราชการใดมีข้อขัดข้องเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้กระทรวง
การคลังเป็นผู้วินิจฉัย

ถ้าส่วนราชการใดไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง ก็ให้เสนอคณะ-
รัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

การจ่ายค่าจ้างในวิสาหกิจ ค่าจ้างนอกเวลา และกำหนดเวลาย่างาน

*ข้อ 11 การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างในวิสาหกิจ ค่าจ้างนอกเวลาและกำหนดเวลา
ทำงาน ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(1) ลูกจ้างรายเดือน

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้งตามเดือนปฏิทิน บังคับให้เริ่มจ่ายใน
วันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นต้องกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของ
เดือนแล้วแต่ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่เกินวันที่ 15

ข. กำหนดเวลาทำงานปกติให้เป็นไปตามเวลาทำงานของทางราชการ
ส่วนราชการใดมีเหตุพิเศษจะกำหนดเวลาทำงานปกติไว้เกินกว่านี้ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่เกิน
สิบห้าชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก

ค. การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติหรือปฏิบัติงานในวิสาหกิจประจำ
สิบห้าชั่วโมงหรือวิสาหกิจพิเศษ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงิน
ตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุโลม ถ้ามีการนิมนต์หรือไปจากระเบียบดังกล่าวให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

(2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ส่วนราชการใดมีความจำเป็นต้อง
จ่ายค่าจ้างเกินกว่าเดือนละครั้งให้กระทำได้

ในการจ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ปกติให้เริ่มจ่ายในวิสาหการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างเป็นวันสิ้นของเดือนถัดไปก็ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่เกินวันที่ 15

ในการที่จ่ายค่าจ้างเกินกว่าเดือนละครั้ง ให้ส่วนราชการกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างได้ตามความเหมาะสม

ข. เวลาเข้าทำงานและเวลาเลิกงาน ส่วนราชการเจ้าของงานเป็นผู้กำหนด แต่จะต้องมีเวลาทำงานปกติโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 7 ชั่วโมง และสัปดาห์หนึ่งไม่เกิน 48 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก ทั้งนี้ ให้ถือวันหยุดพิเศษ วันลาป่วย วันลาภิกขุ และวันลาพักผ่อนประจำปีที่ได้รับค่าจ้างเต็ม เสมือนเป็นเวลาทำงาน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดเวลาทำงานปกติ สัปดาห์ 1 วันเป็นอย่างอื่น ก็ให้ขอความเห็นชอบกับกระทรวงการคลังก่อน

เวลาทำงานที่เกินกว่าเวลาทำงานปกติถือเป็นการปฏิบัติงานนอกเวลาปกติการจ่ายค่าจ้างในการนี้ดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุโลม ถ้ามีการยื่นขอเหนือไปจากระเบียบดังกล่าวให้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

การจ่ายค่าจ้างในวิสาหการประจำสัปดาห์

ข้อ 12. การจ่ายค่าจ้างในการมีอภิปฎิบัติงานในวิสาหการประจำสัปดาห์ ถูกจ้างรายเดือนนับถือค่าจ้าง ถูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงไม่จ่ายค่าจ้าง

สำหรับการจ่ายค่าจ้างในการมีอภิปฎิบัติงานในวิสาหการประจำสัปดาห์ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(1) ถูกจ้างรายเดือนจ่ายตามข้อ 11 (1) ค.

(2) ถูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างให้ 2 เท่าของค่าจ้างอัตรา

ปกติ ตามระยะเวลาทำงาน

การจ่ายค่าจ้างในวิเทศพิเศษ

ข้อ 13. การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่ปฏิบัติงานในวิเทศพิเศษ ลูกจ้างรายเดือนไม่
พักค่าจ้าง ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

สำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่ปฏิบัติงานในวิเทศพิเศษ ในที่ปฏิบัติงานนี้

(1) ลูกจ้างรายเดือนจ่ายตามข้อ 11 (1) ค.

(2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง จ่ายค่าจ้างเพิ่มอีก 1 เท่าของค่าจ้าง

อัตราปกติ ตามระยะเวลาทำงาน

การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่ปฏิบัติงานในวิเทศพิเศษแต่ปฏิบัติงานนอกเขต

ข้อ 14. การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่ปฏิบัติงานในวิเทศพิเศษ ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงที่ไปปฏิบัติงานใน
ท้องถิ่นอื่น ตามข้อ 6 ในที่ปฏิบัติงานนี้

(1) ในระยะเวลาระหว่างเดินทางไปปฏิบัติงาน หรือเดินทางกลับสถานที่ทำงาน
หรือสถานที่อยู่ ไม่ว่าจะ เป็นวันทำงานปกติ หรือนอกเวลา หรือวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ
ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ ไม่มีการจ่ายค่าจ้างนอกเวลา หรือค่าจ้างในวิเทศตามข้อ 12 (2) และ
ข้อ 13 (2)

(2) ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ครบ คนเรือ ซึ่งไปปฏิบัติงานทำที่ในขณะเดินทางไป
พักเวลาทำงานปกติประจำวันแล้ว หากยังคงต้องปฏิบัติงานทำที่ดังกล่าวต่อไปอีกสำหรับวันนั้น ให้จ่าย
ค่าจ้างนอกเวลาไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 11 (2) ข.

(3) การปฏิบัติงานในวิเทศนอกเขตปกติ การปฏิบัติงานนอกเวลาปกติ การปฏิบัติงาน
ในวิเทศปกติ หรือในกรณีไม่ปฏิบัติงานในวิเทศพิเศษที่ไปจ่ายค่าจ้างไปตามเกณฑ์เคยจ่ายเสมือน
ปฏิบัติงาน หรือหยุดปฏิบัติงานในสถานที่ทำงานปกติ เว้นแต่ในกรณีไม่ปฏิบัติงานในวิเทศประจำสัปดาห์
ซึ่งปกติไม่จ่ายค่าจ้างให้ ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

การจ่ายค่าจ้างและเงินช่วยเหลือในกรณีถูกจ้างถึงแก่ความตาย

ข้อ 15. ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างบริหารการที่จ่ายค่าจ้างจนถึงวันที่ถึงแก่ความตายหรือเพียงวันที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างก่อนถึงแก่ความตาย

* ข้อ 16. ใ้ที่จ่ายเงินถึงจำนวนหนึ่งเรียกว่า "เงินช่วยเหลือ" เป็นจำนวน 3 เท่าของค่าจ้างอัตราปกติในกรณีที่ถึงแก่ความตาย ในการนี้ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงหรือเสมือนว่าลูกจ้างผู้ใดมีการปฏิบัติงานเต็มเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือ

ลูกจ้างประจำซึ่งถูกบริหารการผู้ถึงแก่ความตายก่อนคดีหรือการวินิจฉัยที่สุด ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาวินิจฉัยจ่ายค่าจ้างให้ตามข้อ 32 เป็นจำนวนเท่าใด ใ้ที่จ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่วินิจฉัยให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และใ้ที่จ่ายเงินช่วยเหลือให้อีกจำนวนหนึ่งเป็นจำนวน 3 เท่าของจำนวนค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างขาดราชการ ใ้ที่จ่ายค่าจ้างเพียงวันสุดท้ายที่ผู้ใดมีการปฏิบัติงาน และไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือ

ข้อ 17. ค่าจ้างที่จ่ายตามข้อ 15 เป็นทรัพย์สินของผู้ตายในขณะตาย และใ้ที่จ่ายแก่ผู้มีสิทธิทางกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดก

* ข้อ 18. เงินช่วยเหลือตามข้อ 16 ใ้ที่จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนาระบุไว้โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ถ้าลูกจ้างผู้ตายมิได้แสดงเจตนาระบุไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนาระบุไว้ได้ตายก่อนลูกจ้างผู้ใดหรือก่อนจะมีการจ่ายเงินใ้ที่จ่ายแก่บุคคลตามฉบับ ดังนี้

- (1) คู่สมรส
- (2) บุตร
- (3) บิดามารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในฉบับก่อนตามวรรคสองมีชีวิตอยู่ บุคคลในฉบับถัดไป ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามวรรคสองในฉบับเดียวกันตายคนเดียวก็หลายคนที่จ่ายใ้ที่แก่ผู้ซึ่งบุคคลในฉบับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือหรือบุคคลอื่นบุคคลใดที่จัดการศพ

การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระหำภายในเวลา 12 เดือนนับแต่วันที่ลูกจ้างซึ่งมีสิทธิรับค่าจ้างตาย เว้นแต่กรณีลูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือผู้ถูกระงับคำสั่งลงโทษ ระยะเวลา 12 เดือน ให้นับตั้งแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการ การออกจากราชการไว้ก่อน หรือการถูกระงับคำสั่งลงโทษสิ้นสุดลงแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพลูกจ้างผู้ตายเพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือได้เท่าที่จ่ายจริง และมอบส่วนที่เหลือ ถ้ามี ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

การช่วยค่าจ้างระหว่างลา

*ข้อ 19. ในกรณีที่ ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาบางส่วนแล้วโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน 45 วันทำการ แต่ในวันที่เริ่มเข้าปฏิบัติงาน ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาไม่เกิน 15 วันทำการ

**ข้อ 20. ในกรณีที่ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน 60 วันทำการ แต่ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นสมควร จะให้ลาค่อยไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน 60 วันทำการ

กรณีเริ่มเข้าปฏิบัติงานในบั้นแรกลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติปีหนึ่งไม่เกิน 8 วันทำการ เว้นแต่ในกรณีที่ระยะเวลาปฏิบัติงานในบั้นแรกไม่ครบ 6 เดือน ไม่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิดังกล่าว และกรณีลูกจ้างชั่วคราวซึ่งจ้างไว้ปฏิบัติงานต่อเนื่องมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาปีหนึ่งไม่เกิน 15 วันทำการ

ให้หัวหน้าหน่วยงานว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวกับการลาภักดิ์ใช้บังคับกับลูกจ้างโดยอนุโลม

**ข้อ 21. ลูกจ้างประจำลาเนื่องจากการคลอดบุตรให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน 90 วัน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ระหว่างการลาดังกล่าว

ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนที่จ้างไว้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง มีสิทธิลาเนื่องจากการคลอดบุตรปีหนึ่งไม่เกิน 90 วัน โดยสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลาจากส่วนราชการไม่เกิน 45 วัน เว้นแต่กรณีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานในบั้นแรกไม่ครบ 7 เดือน ไม่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิดังกล่าว

**ข้อ 21 ทวี ลูกจ้างประจำที่ลาออกบุตรตามข้อ 21 แล้ว หากประสงค์จะลาเพื่อเลี้ยงบุตรเพิ่มอีก ให้มีสิทธิลาอีกส่วนตัวเพื่อเลี้ยงบุตรต่อเนื่องจากการลาออกบุตร โดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ไม่เกิน 30 วันทำการ และให้ได้รับรวมอยู่ในวันลาอีกส่วนตัว 45 วันทำการด้วย

*ข้อ 22. ตั้งแต่เริ่มเข้าปฏิบัติงาน ลูกจ้างประจำผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือยังไม่เคยประกอบพิธีชุธิย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย หากประสงค์จะลาอุปสมบทหรือจะลาไปประกอบพิธีชุธิย์ ณ เมืองเมกกะ แล้วแต่กรณี ให้ลาโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาได้ไม่เกิน 120 วัน ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 12 เดือน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงให้มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

*ข้อ 23. ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาเข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการฝึกวิชาทหารหรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม โดยให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติ ในระหว่างการระดมพลหรือเข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลอง ความพร้อมพร้อมนั้น แต่ดำเนินการระยะเวลาของการส่งแล้วไม่มกราายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงานภายใน 7 วัน ให้คงจ่ายค่าจ้างหลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะให้จ่ายค่าจ้างระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงให้มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ในการมีลูกจ้างชั่วคราวลาเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน 2 เดือน ส่วนการลาเพื่อเข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม แล้วแต่กรณีให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน 30 วัน เว้นแต่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและรายชั่วโมงให้มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ในการมีการลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หากลูกจ้างได้รับเงินเดือนตามขั้นยศของตนทางกระทรวงกลาโหมแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้าง

ลูกจ้างมีสิทธิลาไปรับการตรวจคัดเลือกเพื่อรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติในระหว่างนั้น การลาส่งแล้วจะต้องให้ผู้ลาแสดงจำนวนวันที่ต้องเดินทางไปกลับและวันที่ต้องอยู่เพื่อตรวจคัดเลือกเข้ารับราชการทหารเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา เว้นแต่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ 28. การลาครั้งวันในตนเองหรือคอนนำของลูกจ้างให้นับเป็นการลาครั้ง
ไปตามประเภทการลาอื่น ๆ

ข้อ 29. การนับวันลาของลูกจ้าง การควบคุมวันลา และผู้มีอำนาจอนุญาตการลา
แต่ละครั้ง ให้มีระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องข้าราชการพลเรือน
มาซึ่งบังคับโดยอนุโลม

ข้อ 30. การลาของลูกจ้างนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ 19 ถึงข้อ 28
ห้ามจ่ายค่าจ้าง

ข้อ 31. การจ่ายค่าจ้างระหว่างลาของลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็น
ไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

การจ่ายค่าจ้างการผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และอหิวาต์คำสั่งลงโทษ

ข้อ 32. การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการให้ในกฎหมายว่าด้วย
เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการมาซึ่งบังคับโดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็น
ไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

อัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำระหว่างพักราชการนับถือเป็นอัตราว่าง

ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วน
กลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายได้พิจารณาวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่ง
พักราชการ หรือตามระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวง
การคลังให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างใด ก็ให้จ่ายค่าจ้างตามที่วินิจฉัยนั้นจนถึงวันที่
ถึงแก่ความตาย

* ข้อ 33. ให้มาข้อ 32 มาซึ่งบังคับแก่การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำ ผู้ถูกสั่งให้ออก
จากราชการไว้ก่อนและผู้ถูกอหิวาต์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไม่ออก โดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างผู้มีตำแหน่งว่างในสำนักงานเดิม

* ข้อ 34. ลูกจ้างที่จะถึงหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้าม
มิให้จ่ายค่าจ้างสำหรับวันที่จะถึงหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

ข้อ 28. การลาครั้งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายของลูกจ้างให้นับเป็นการลาครั้ง
ไปตามประเภทการลาอื่น ๆ

ข้อ 29. การนับเวลาของลูกจ้าง การควบคุมเวลา และผู้มีอำนาจอนุญาตการลา
แต่ละครั้ง ให้ถือว่าค้ำยการลาของข้าราชการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือน
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 30. การลาของลูกจ้างนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ 19 ถึงข้อ 28
ห้ามจ่ายค่าจ้าง

ข้อ 31. การจ่ายค่าจ้างระหว่างลาของลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็น
ไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

การจ่ายค่าจ้างกรณีถูกสั่งพักราชการ ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ข้อ 32. การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการให้ลาหยุดหมายว่าด้วย
เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็น
ไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

อัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำระหว่างพักราชการไม่ถือเป็นอัตราว่าง

ลูกจ้างประจำใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วน
กลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายได้พิจารณาวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่ง
พักราชการ หรือตามระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวง
การคลังให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างใด ก็ให้จ่ายค่าจ้างตามที่วินิจฉัยนั้นจนถึงวันที่
ถึงแก่ความตาย

* ข้อ 33. ให้ในข้อ 32 มาใช้บังคับแก่การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำ ผู้ถูกสั่งให้ออก
จากราชการไว้ก่อนและอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไม่ออก โดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างกรณีโอนไปยังส่วนราชการอื่น

* ข้อ 34. ลูกจ้างที่จะถึงหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้าม
มิให้จ่ายค่าจ้างสำหรับวันที่จะถึงหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

กรณีที่ลูกจ้างมีงานประจำอื่นจะมีสิทธิได้รับค่าจ้างหรือเงินบำนาญ
ตามที่กฎหมายว่าด้วยการนี้บัญญัติไว้สำหรับข้าราชการหรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
เห็นสมควรแล้วแต่กรณี

ข้อ 35. การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างที่เป็นใบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวง
การคลังกำหนด

ทำไว้ ณ วันที่ 24 เมษายน 2526

(ลงชื่อ) พลเอกเปรม ติณสูลานนท์
(เปรม ติณสูลานนท์)
นายกรัฐมนตรี

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2536 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน พ.ศ.2536 เป็นต้นไป
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2539 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2539 เป็นต้นไป